

VOGELNI KAMEN

LIST ŽUPNIJE RAVNE NA KOROŠKEM

leto 20 marec 2018 št. 3

Človeško življenje je prežeto z lepimi in težkimi trenutki. Prav s tem nas sooča cvetna nedelja, ki nam postreže z bogato Božjo besedo. Želi nam povedati, da je v vsakdanjem življenju pot med eno in drugo skrajnostjo lahko zelo kratka. V enem hipu te množica sprejema kot »kralja«, v drugem si že »glavni obsojenec«. In prav tako se je godilo z Jezusom. Iz veličastnega sprejema, z zelenimi vejami poslano potjo, mnogimi vzkliki kmalu pride križev pot, ki vodi v »sramotno« smrt na križu.

Vsakdo hodi svoj križev pot in nosi svoj križ, velik, težak ali manjši in lažji. Nihče ne more izmeriti trpljenja vseh ljudi, ker je neizmerljivo, pa naj gre za dušno ali telesno trpljenje.

Od kod trpljenje? Kje so vzroki zanj? Ali ima trpljenje sploh kakšen smisel? To so vprašanja, ki so si jih zastavljali in si jih še danes zastavljajo mnogi ljudje, posebno najbolj preizkušani. Najbrž jih zastavljamo tudi mi. Vendar lahko kar takoj rečemo, da popolnega odgovora na to vprašanje ni. Trpljenje je in ostaja skrivnost. Ena največjih na tem svetu. Vendar pa to skrivnost lahko vsaj delno osvetlimo.

Človek, ki je splet telesnega, čutov, duše, razuma, duha, je še posebej vsestransko občutljiv. Poln je hrepenenja in nič na tem svetu ga ne more povsem zadovoljiti. Zato zaradi svoje nepopolnosti trpi. Še posebej pa ga razdraži spoznanje, da si je trpljenja pogostokrat kriv sam ali kdo izmed njegovih bližnjih.

In prav tu je glavni vozal vprašanja. Največ trpljenja povzročajo drug drugemu ljudje. Zaradi samoljubja, zavisti, hudobije, sovraštva. Ko bomo v teh dneh še večkrat premišljevali Jezusovo trpljenje, naj bo pred našimi očmi trpljenje, ki ga s svojimi dejanji povzročamo sočloveku. Ali je res to namen nas kristjanov, ki poznamo Ljubezen?

Župnik Edi Vajda

NAŠ OBRAZ: pater BRANKO CESTNIK

Teologa, filozofa, p. klaretinca smo spoznali na 4. adventnem večeru, ko je spregovoril o temi Smo pred novim valom ateizma. Prosil sem ga, da nam za Vogelni kamen odgovori na nekaj vprašanj, na kar je z veseljem pristal in nam poslal odgovore.

Kje in kako ste odraščali, kakšna je bila Vaša mladost in kako je dozorela Vaša odločitev za duhovni poklic?

Odraščal sem na Hajdini pri Ptujju in na Ptujju. Srednjo šolo sem začel na vojaški gimnaziji v Ljubljani, vendar so me v drugem letniku izključili. Nato sem nadaljeval na pedagoški gimnaziji na Ptujju. V tem času je tudi dozorela moja želja po duhovniškem poklicu. Zorela je sočasno z vračanjem k duhovnim koreninam in veri v Kristusa.

Predvsem med mladimi se zmanjšuje obisk svete maše in zanimanje za vero, Cerkev kot institucija je po anketah priljubljenosti na zadnjih mestih. Kako gledate Vi na to?

Zadnjič sem bil na dobri in veseli gledališki igri. Mladih ni bilo. Lani smo imeli trikrat odprte asfaltnih cest. Mladih ni bilo. Bil sem na gasilskem občnem zboru. Mladi so prišli, ko je bila ceremonija mimo. Hočem reči, odsotnost mladih se morda najprej kaže v cerkvenih klopeh, a kaže se tudi v drugih sferah. Gotovo pa mladi ne zaupajo velikim institucijam, kot sta Cerkev in država. Te institucije imajo na sumu, da niso iskrene in da nimajo več kaj bistvenega dodati njihovem življenju.

Kakšen vpliv imajo družina in razmere v družbi na vključevanje mladih v življenje Cerkve? So se mladi spremenili, njihov način življenja in pogledi na svet?

Mladih je danes manj, nove tehnologije pa so jim spremenile način življenja in razporejanja prostega časa. Od zadaj je seveda tudi globok duhovni problem: mladi so vprašanje o Bogu potisnili zelo v stran od sebe. Drugi duhovni in psihološki problem je, da zaradi novih tehnologij, visoke hitrosti „skrolanja“ po sporočilih in podobah, mladi nimajo več sposobnosti za kontemplacijo. Ustaviti pogled na nečem, umiriti dušo, iti v globino. Prejšnje generacije so to predispozicijo še imele, nove jo komajda ohranjajo. Če ni vsaj malo kontemplativnega in meditativnega nagnjenja, je težko pomisliti na Boga in zahrepeneti.

Na Adventnem večeru ste govorili o »milenijski generaciji«. Ali nam lahko na kratko poveste, kaj to je, kdo so ti?

Izraz prihaja iz Amerike. Gre za generacijo, rojeno pred letom 2000, pred novim tisočletjem. Beseda izhaja iz latinščine: mille pomeni tisoč. Ta generacija je padla v poseben zgodovinski trenutek. Tu je bil konec hladne vojne, tu je bila računalniška revolucija, tu je bila permisivna vzgoja, tu so bile povečane možnosti potovanja, tu je bil občutek neustavljive gospodarske rasti, tu je bila perspektiva visoke izobrazbe za skoraj vse, konec obveznega vojaškega roka za fante. Milenijci so odraščali v blagostanju in brezskrbnosti, kakršnih prejšnje generacije niso poznale. Danes so z njimi lahko problemi v službah, saj niso vajeni trdega dela; problemi so tudi v duhovnosti, saj sta jih lagodje in usmerjenost vase zlahka pripeljala do pozabe Boga.

Kaj lahko naredijo Cerkev, duhovniki, laiki, družina, da bi se stanje izboljšalo?

Prvi korak je, da nehamo mižati. To radi delamo. Drugi korak je, da nehamo jamrati.

Kar tudi radi delamo. Tudi sedanja generacija mladih je dobra in pametna. Seveda lahko zavozijo sebe in generacije, ki ji bodo sledile. Toda zaupati ji moramo in ji dati priložnost. Preveč je loviti in tekati za njo, tudi ne bo šlo. Bo potrebno tudi počakati, potrpežljivo negovati duhovno ognjišče, da bodo imeli kam priti, ko se bodo vračali.

Zahvaljujem se Vam za Vaše odgovore in Vam želim vse dobro.

Marjan Ruprecht

IZ VEROUČNIH KLOPI

IMELI SMO SREČANJA ZA STARŠE

V januarju in februarju so potekala srečanja za starše veroučencev vseh razredov, prav tako za starše prvoobhajancev in birmancev.

Na srečanju staršev prvoobhajancev smo se vprašali, kako se sami spominjamo svojega prvega obhajila, zakaj želimo, da ga prejme tudi otrok, kaj je bistvo zakramenta in kako bomo skupaj, starši, kateheti in župnija, pomagali otrokom v duhovni pripravi. Starši so prejeli tudi program priprave z določenimi datumi.

Na srečanju za starše birmancev smo spregovorili o tem, da k birmi more pristopiti vsak, ki je primerno poučen o krščanski veri, je notranje pripravljen, kar pomeni, da je poglobil svojo vero, ter je zmožen izpovedati vero in se odpovedati hudemu duhu. Birmancu bodo v tej pripravi pomagali verouk, reden obisk svete maše in druge birmanske dejavnosti, katerih se kot birmanski kandidat mora udeleževati. Birmanska priprava poteka dve leti, zato bo nekaj dejavnosti že v tem šolskem letu. Dobro pripravljeni veroučenci bodo zakrament prejeli naslednje šolsko leto. Spregovorili smo tudi o botrih, saj si jih bodo birmanci s pomočjo staršev v tem šolskem letu že izbirali. Po zakoniku cerkvenega prava sme botrsko službo opravljati vsak, ki je katoličan, je že bil pri obhajilu in birmi ter živi primerno veri in nalogi, ki jo bo sprejel. To vključuje tudi zakrament sv. zakona, če kandidat za botra živi v partnerski skupnosti. Boter je dolžan skrbeti, da bo birmanci živeli kot resnična Kristusova priča in vestno spolnjevali dolžnosti, ki so povezane s tem zakramentom. Oče in mati ne moreta biti botra svojemu otroku (prim. ZCP, kan. 874 in 892).

Starše ostalih veroučencev smo povabili k poglobljenemu preživljanju postnega časa, udeležbi pri velikonočnem tridnevju, obisku šmarnic in udeležbi na oratoriju, ki bo takoj po končanem pouku.

Nameni srečanj za starše so, da bi kateheti seznanili starše o delu pri verouku, otroke in starše povabili k sodelovanju, staršem dali kakšno duhovno spodbudo za nadaljnji trud pri krščanski vzgoji in da bi podali potrebne informacije. Srečanja so namenjena tudi temu, da nas starši seznanijo, če moramo biti pri otroku na karkoli pozorni. Dobro je, da otrok ve, da se straši zanimajo za verouk in da sodelujejo s katehetom.

Kdor se iz opravičenih razlogov ni mogel udeležiti srečanja, je prav, da stopi v kontakt s katehetom in se oglasi na kratek pogovor.

Marija Prikeržnik

BOG NI DIKTATOR

Mnogi si Boga predstavljajo kot vsemogočnega vladarja, diktatorja, ki zahteva od nas vse mogoče odpovedi in žrtve, nas muči s svojimi zapovedmi in nam prepoveduje, kar bi mi radi delali ali imeli.

Dogodek, o katerem lahko beremo v Svetem pismu, meče na Boga precej čudno luč. Bog zahteva od Abrahama grozno, nesmiselno in nepotrebno žrtev: daruje naj mu lastnega sina Izaka. Dolgo je bil Abraham brez otrok, edinca Izaka je dobil šele na starost, bil mu je vse upanje in veselje, in zdaj ga bo moral darovati na oltarju. Ali ni Bog krut in neobčutljiv za človeško trpljenje?

Abraham ni mislil tako. Ni obupaval in preklinjal Boga. Velikokrat je že imel priliko videti, kako so poganski narodi žrtvovali svojim malikom lastne otroke. Ali naj on, ki veruje v pravega, živega Boga, pokaže Bogu manjšo velikodušnost in ljubezen, kot jo kažejo pogani lesenim malikom? Tako se je odločil, da bo daroval Bogu največ, kar ima – sina edinca.

Tedaj pa mu je Bog pokazal, da v resnici ne potrebuje krvave žrtve, ampak samo njegovo vero in ljubezen. Bog nima veselja nad človekovim trpljenjem. Celo nasprotno: Bog sam je postal človek, da bi v našem trpljenju solidarno bil med nami. Izakova daritev je v stari zavezi najlepša predpodoba Jezusove daritve na križu. Abraham svojemu sinu edincu ni prizanesel, da bi pokazal Bogu svojo ljubezen. Apostol Pavel pravi: »Bog lastnemu Sinu ni prizanesel, ampak ga je dal za nas vse.« Bog je zadržal Abrahamovo roko, da ni usmrtil svojega sina, ni pa preprečil smrti božjega Sina, kajti Bog se v svoji ljubezni do ljudi ne da prekositi. Včasih so preveč poudarjali, da je Bog strog in pravičen, zato je za človekov greh zahteval kazen in zadoščenje. Ker pa noben človek ni zmožen zadostiti Bogu, je moral priti Božji Sin, ki je s svojim trpljenjem in smrtjo plačal za naše grehe. Vendar greh se ne da popraviti z nobeno telesno bolečino in kaznijo. Bog od Jezusa ni zahteval trpljenja in smrti. Da se je Jezusovo življenje končalo tako, je krivda ljudi. Jezus nas je odrešil s tem, da je bil popolnoma vdan v voljo nebeškega Očeta, da je bil pripravljen storiti vse, kar bi bilo Bogu prav. Jezus je prišel na svet predvsem zato, da bi na njem videli, kakšno naj bo naše življenje. Glavna misel Božje besede je: Bog nima veselja nad človeškim trpljenjem. Ni nas ustvaril zato, da bi si s čim večjim trpljenjem navsezadnje zaslužili nebesa. Res pa je, da je tudi trpljenje vključeno v Božje načrte. Zakaj je tako, ne moremo razumeti. Jezus pa nam je s svojim življenjem pokazal, da trpljenja ne smemo jemati kot nekaj nesmiselnega. Za ekonomijo in gospodarstvo je bolnik, ki večino življenja prebije v postelji, čista izguba; po Božjih merilih pa je morda takšen človek naredil več kot vse tovarne in vsa podjetja.

Naša dolžnost je, da si olajšamo trpljenje, kolikor moremo, če pa pride, ga skušajmo sprejeti kot priložnost, da pokažemo svojo vero. Z nekaj Abrahamove vere in Jezusove ljubezni tudi nam ne bo pretežko prenašati trpljenja. Če smo zdaj Kristusu podobni v trpljenju, mu bomo nekoč tudi v vstajenju.

CVETNA NEDELJA – sveta maša z blagoslovom snopov

Nedelja, s katero začenjamo veliki teden – obredno doživljanje zgodovinskih dogodkov Jezusovega trpljenja, smrti in vstajenja, se imenuje cvetna ali oljčna. V spomin na Jezusov slovesen vhod v mesto Jeruzalem, ko so ga množice navdušeno pozdravljale kot kralja, Cerkev ta dan blagoslavlja oljčne veje. Te nesemo domov in jih zatakemo za križ ali na kakšno drugo vidno mesto. Tam na tiho govorijo, da moramo biti ljudje miru, hvaležni za dar večnega življenja, ki nam ga je zaslužil Jezus s

svojim križem in vstajenjem. Oljka je simbol obojega: miru in nesmrtnosti.

Bogoslužje cvetne nedelje ima dvojno vsebino. Prva je slavnostna, izraža veselje in navdušenje. Govori nam, naj tudi mi v duhu razgrnemo svoj plašč na pot, po kateri gre Jezus. V drugem delu beremo Kristusovo trpljenje. To branje naj da vsebino vsem dnevom velikega tedna, ki sledi.

Vzemimo si doma vsak dan nekaj časa in preberimo del pripovedi o Jezusovem trpljenju.

V ponedeljek vse, kar se je dogajalo na Oljski gori. – V torek vse o Judovem izdajstvu. – V sredo vse o Petrovi zatajitvi. – V četrtek vse o zadnji večerji. – V petek sodba, križev pot, križanje in smrt. – V soboto vse o pokopu.

VELIKI ČETRTEK sveta maša ob 19. uri

Na veliki četrtek je Jezus pri zadnji večerji postavil zakrament svete evharistije, največji čudež, s katerim je med nami vedno navzoč in nam daje moč za življenje. Preden pa je to storil, je svojim učencem umil noge, s čimer je pokazal svojo ponižnost.

Velika naloga za nas, saj je v tem svetu prava ponižnost zelo malo cenjena.

Kako pa ti, draga sestra, dragi brat, služiš ljudem okrog sebe? V teh dneh nas Jezus še posebej vabi, da po njegovem zgledu v svojem življenju naredimo katero od temeljnih sprememb.

VELIKI PETEK

obredi velikega petka ob 19. uri

Na veliki petek se s premišljevanjem križevega pota ob času Jezusove smrti na križu še posebej uglasujemo na dogajanje pred več kot 2000 leti. Trenutki groze so marsikomu na ta dan zelo blizu. K temu nas vzpodbuja tudi prizor v cerkvi, ko je oltar prazen, brez križa, rož, sveč in prta. Jezusa namreč ni več med nami. Položen je v grob. Toda mi nismo več zbegani, kot so bili na ta dan njegovi učenci, le globoko presunjeni smo spričo velikanske žrtve in neskončne Božje ljubezni. Ta dan ni nikjer svete maše. Obredje velikega petka se prične s tihim pristopom duhovnika in počastitvijo oltarja. Središče Božje besede sta pasijon in trpljenje Gospoda Jezusa Kristusa. Sledijo slovesne prošnje za vse potrebe, nato pa čaščenje križa. Po obhajilnem obredu v nadaljevanju pa nas Cerkev vabi k molitvenemu premišljevanju ob Jezusovem grobu.

VELIKA SOBOTA (vigilija) – sveta maša ob 20. uri

Prižigamo velikonočno svečo

Pri velikonočni vigiliji se spominjamo noči, v kateri je Kristus premagal smrt in nas odrešil. To je najpomembnejši in tudi vesel dogodek v človeški zgodovini. Veseli se ga vse stvarstvo. To veselje opeva tudi velikonočna hvalnica. Skupaj z njo zaznamuje bogoslužje tudi velikonočna sveča, ki je simbol Kristusa. Kakor sveti sveča v temi, tako Kristus razsvetljuje življenjsko pot številni množici, ki vanj veruje. In kakor se sveča do konca použiva, tako Kristusa njegova ljubezen pripelje prav na križ, kjer se daruje za vse ljudi. Kakor sveča dogori in ugasne, tako je ugasnilo Kristusovo življenje na križu – po volji Očeta in za rešitev ljudi. Tudi mi, kristjani, naj bi bili luč, ki sveti v temi. Naša toplota naj bi ogrela tiste, ki iščejo v življenju dobroto in lepoto, pa je ne najdejo med tistimi, ki razen sebe in svojih koristi ne vidijo nikogar.

Svetloba naše vere naj bi pritegnila tiste, ki ne poznajo Boga, in jim pokazala pot k njemu. Kakor umira sveča, ko služi ljudem, tako naj kristjani širimo v svojo okolico svetlobo upanja in toploto ljubezni, pa čeprav ob tem naše življenje dogoreva kot sveča. Samo tako bomo lahko upravičeno rekli, da smo Kristusovi učenci in da hodimo po njegovi poti.

Lepo povabljeni k velikonočnim obredom!

Župnik Edi Vajda

IZ NAŠIH SKUPIN

REDNA SREČANJA SKUPINE ZA STARŠE

Starši v Cerkvi velikokrat slišijo, da so prvi vzgojitelji v veri, da je družina domača Cerkev. Družina je namreč tako kot Cerkev »kraj«, kjer evangelij izročajo naprej poznejšim rodovom in od koder evangelij izžareva v okolje. Družina izroča evangelij tako, da ga povezuje z globokimi človeškimi vrednotami. Gre za krščansko vzgojo, ki bolj pričuje, kot poučuje, je priložnostna in vsakodnevna (prim. Splošni katehetski pravilnik, 255).

In kaj Cerkev ponuja staršem? Kako Cerkev staršem pomaga, da bi to poslanstvo uresničevali? Koliko starši želijo pomoč Cerkve – župnije pri tem poslanstvu? Na ta in podobna vprašanja smo v župniji odgovorili, ko smo pred dobrimi tremi leti ustanovili skupino za starše.

Namenov skupine, ki se redno mesečno srečuje, je več.

- Starši se preko izmenjave izkušenj učijo drug od drugega.
- V skupini se družijo starši, ki želijo razmišljati in se pogovarjati o svojih otrocih in o vzgoji, pogovor pa jim koristi.

- V skupini starši pridobivajo moč pri vzgoji svojih otrok in pogum za krščansko vzgojo.
- Straši se v krogu podobno mislečih čutijo sprejeti in razumljeni.

Kaj mi pomeni skupina za starše in zakaj jo priporočam tudi drugim?

V skupini za starše se enkrat mesečno srečujemo starši oz. mamice veroučencev. Skupaj se sprašujemo, odgovarjamo, premišljujemo ali včasih samo poslušamo o izzivih, s katerimi se kot starši vsakodnevno srečujemo. Meni skupina prinaša pogum, energijo in odstira nove poglede na družinsko življenje kot celoto. Vsekakor sem po vsakem srečanju duhovno bogatejša.

Barbara Pristavnik

V vsej tej naglici in hitrem tempu življenja in pa ob odraščajočih otrocih se je potrebno včasih tudi ustaviti in pomisliti tudi nase, si izmenjati izkušnje pri vzgoji otrok, pri vsem tem pa prositi Jezusa, da nam stoji ob strani ter nas in naše otroke vodi po pravi poti. To nam daje naša skupina za starše, v kateri se vsak poišče in najde.

Katja Cvilak

V skupini se malo pogovorimo o zadevah v zvezi z našimi otroki, se malo nasmejimo in pomolimo ter prosimo Boga za pomoč pri vzgoji. Domov pridem močnejša in z več energije.

Breda Sirk

Skupina za starše se srečuje vsak drugi ponedeljek v mesecu. Vabljeni!

Marija Prikeržnik

DUHOVNA OBNOVA NA HOMCU

Nanjo vabi biblična skupina vse, ki bi v postnem času želeli dan ob Božji besedi posvetiti duhovni pripravi na praznike.

Bo v soboto, 17. marca, od 9. do 17. ure. Vodila jo bo s. Snežna Večko, vključena je priložnost za spoved, zaključek bo s sveto mašo. Potrebne so prijave.

Na duhovni obnovi se bomo z Jezusom povzpeli na goro križanja in vstajenja. Božja beseda postnega časa nas je pripeljala do samega vrha. Jezus odprto spregovori o darovanju svojega življenja. In pogumno vstopi vanj, v križanje in smrt. Toda tretji dan vstane od mrtvih. Tako je zgodovina odrešenja prišla do svojega viška: stvarjenje, Abrahamova daritev Izaka, prehod čez Rdeče morje, kazni in odkup grešnega Izraela ... vse dobi v Jezusovi smrti in vstajenju svoj smisel in izpolnitev. In končno mi sami, ki smo v krstu s Kristusom umrli, živimo v njem kot novi ljudje, v zasebnem življenju in v javnosti. V moči Jezusovega vstajenja to zmoremo.

(s. Snežna Večko)

NAPOVEDNIK

- 8. marec, četrtek** – srečanje s ključarji
- 11. marec, 4. postna nedelja** – ob 15.15 križev pot na Brinjevi gori; ob 14.00 odhod izpred trgovine Spar Ravne
- 12. marec, ponedeljek** – po večerni sveti maši srečanje

skupine za starše;

- 13. marec, torek** – po večerni sveti maši srečanje biblične skupine
- 13. marec, torek** – ob 18.30. seja Župnijskega pastoralnega sveta
- 17. marec, sobota** – ob 9.00 duhovna obnova na Homcu pri Slovenj Gradcu
- 18. marec, nedelja** – ob 17.00 velikonočna spoved s spokornim bogoslužjem
- 19. marec, ponedeljek** – sv. Jožef, Jezusov rednik; ob 10.00 in 18.00 sv. maša
- 24. marec, sobota** – ob 9.00 dan prvoobhajancev
- 25. marec, cvetna nedelja** – pri vseh sv. mašah (7.30, 10.00, 19.00) blagoslov snopov
- 29. marec, veliki četrtek** – ob 19.00 slovesna sv. maša, spomin zadnje večerje, molitvena ura za duhovne poklice
- 30. marec, veliki petek** – ob 15.00 pobožnost križevega pota; ob 19.00 obredi velikega petka, molitvena ura pri Božjem grobu
- 31. marec, velika sobota** – ob 6.00 blagoslov ognja; blagoslov velikonočnih jedil: ob 10.00 pri Rutnikovi kapeli, ob 11.00 pri sv. Neži, ob 11.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00 v župnijski cerkvi, ob 17.00 pri sv. Antonu; ob 20.00 velikonočna vigilija
- 1. april, velika noč** – ob 7.00 vstajenjska procesija in slovesna sv. maša; ob 10.00 in 19.00 sv. maša
- 2. april, velikonočni ponedeljek** – ob 10.00 in 19.00 sv. maša

KRSTI - POROKE - POGREBI

Zakrament sv. krsta je prejel: 2. Uroš Berlič

H Gospodu po večno plačilo je odšel: 5. Leopold Videtič, 85 let, Navrški vrh 2.

Hvala za podporo Vogelnemu kamnu.

